

روزنامه جوان نوشته رسول بدافی، عضو گروهک نهضت آزادی سابقه شرارت امنیتی داشته و با افراد آموزش دیده و کد دار برای براندازی در ارتباط بوده است.

واکنش روزنامه های کیهان و جوان به اعتراض معلمان ایران:

اینکه معلمان، بازنشستگان، کارگران، کشاورزان و گروه‌های اجتماعی مشابه با مشکلات اقتصادی دست به گریبانند بر کسی پوشیده نیست.

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه کیهان در یادداشتی نوشته است:

عیبی هم ندارد بلکه به جا و مبتنی بر حق هم هست که دغدغه‌ها و مشکلات خود را به گوش مسئولان برسانند و انتظار تدبیر و چاره‌جویی در حد مقدرات را داشته باشند. اصلاً شان نزول مدیریت و مسئولیت، رسیدگی به مشکلات مردم به‌ویژه طبقات متوسط و پایین به‌عنوان ولی‌نعمت مسئولان است. در عین حال آیا نسبت به مشکلات باید رویکرد جزیره‌ای و صرفاً صنفی داشت یا اینکه در کنار طرح مطالبات صنفی نباید از منافع و مصالح کلان ملی غفلت کرد؟ به عبارت دیگر باید مراقب بود با دمیدن در مشکلات صنفی و مطالبه اختصاص بودجه و منابع - که نوعاً کمیاب و محدود هم هستند- نقض غرض نشود و برآیند مسیر چاره‌جویی، موجب مشکلات جدید (مثل تولید نقدینگی و تورم جدید و...) که دود آن در چشم همه می‌رود، نشود. آیا تنها راه طرح مطالبات و مشکلات، تجمعات بی‌در و پیکر خیابانی است که هیچ‌کس مسئولیت راه‌اندازی و اتفاقات متن و حاشیه آن را به‌عهده نمی‌گیرد یا روش‌های مدنی‌تر، مفیدتر و کم‌هزینه‌تر هم وجود دارد؟ مسئولیت انحراف این تجمعات و موج‌سواری دشمنان کلیت ملت ایران با کیست؟ آیا هزینه‌های هنگفت این موج سواری جز از جیب ملت ایران پرداخت می‌شود؟

روزنامه جوان نیز نوشته است:

تحصن، اعتصاب، تجمع، مسیری است که یک گروه ناشناخته سیاسی پیش روی معلمان می‌گذارد تا به زعم آن به خواسته‌ها و مطالبات خود برسند. این گروه یک تشکل غیررسمی به نام «شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان» است. این گروه نه نقدی تخصصی دارد و نه اعتراضی از مسیر قانونی را ابتدا امتحان می‌کند بلکه همان آغاز کار با یک ادبیات سیاست زده و هیجانی کاذب از معلمان می‌خواهد کلاس‌های حضوری و مجازی خود را ترک کنند، از شبکه شاد بیرون بیایند و دست به یک اعتصاب سراسری بزنند و در تحصن هماهنگ شرکت کنند. در کانال‌ها و صفحات مجازی مرتبط با اخبار صنفی معلمان، هشتگ‌هایی چون «تحصن سراسری معلمان» به چشم می‌خورد. طبعاً طی کردن چنین روالی با خارج کردن اعتراضات منطقی و بحق معلمان از مسیر درست و قانونی باعث حساس شدن نیروهای امنیتی به اعتراضات شده و در نتیجه می‌توان گفت هدف چنین تندروی‌ها بستن راه اعتراض درست، تند کردن فضا و ایجاد تنش‌های روانی بر دانش‌آموزان و خانواده‌های آنهاست که همگی باعث اختلال در مسیر مطالبات خواهد شد.

در بیانیه این گروه سیاسی با پوشش فرهنگی آمده است:

اعتراضات را در هفته‌های بعد به صورت گسترده‌تر و طولانی‌تر ادامه خواهیم داد. این گروه محل‌هایی چون روبه‌روی مجلس و نیز در مقابل تمامی ادارات آموزش و پرورش استان‌ها و شهرستان‌ها را محل برگزاری تجمع‌های اعتراضی خود اعلام کرده است.

وب‌سایت صدای معلم پایگاه تخصصی فرهنگیان در نقد به فراخوان اعتصاب از سوی شورای هماهنگی فرهنگیان این گروهک را به «گروگان گرفتن مدرسه» متهم کرده و می‌نویسد:

«شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در فراخوانی از معلمان خواسته تا امروز شنبه ۲۰ آذر با تحصن (اعتصاب) در مدارس مطالبات خود را پیگیری کنند. این فراخوان در حالی صادر شده است که مدارس کشور نزدیک به دو سال است که به خاطر «کرونا» و کلیت آموزش و تربیت در معرض خطرات جدی و برگشت‌ناپذیر قرار گرفته است. ضمن تأکید مجدد بر «حق اعتراض» همه معلمان در چارچوب قانون اما با شیوه تعطیلی مدارس با توسل به اعتصاب (تحصن) به شدت مخالف بوده و آن را در راستای منافع آموزش و بهبود حال جامعه ارزیابی نمی‌کند. چه بسا به علت ذهنیت منفی اقشار و گروه‌هایی از جامعه نسبت به عملکرد برخی معلمان در حوزه کاری‌شان ممکن است آنان را در برابر جامعه قرار داده و حتی متهم به زیاده‌خواهی و خودخواهی نیز بشوند. هیچ فرد و نهادی حق ندارد دانش آموزان را از «حق آموزش» محروم کند. گروگان گرفتن مدرسه به خاطر مطالبات صنفی خودمان درجایی که متعلق به کودکان است کنشی غیرعلمی، خودخواهانه و مخرب و در راستای آسیب زدن به عدالت آموزشی به‌ویژه در مناطقی است که دانش آموزان از حداقل امکانات آموزش مجازی محروم بوده و صدای آنان به‌جایی نمی‌رسد.»

نکته جالب این است که قبل از آنکه این گروه در پوشش اعتراض صنفی بخواهد فضا را رادیکال و مطالبات صنفی را سیاسی کند دفتر بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان در نامه‌ای به رئیس‌جمهور به نقد نظام رتبه‌بندی معلمان پرداخته بود. در واقع این طور نبود که فضا سکوت و بدون اعتراض و نقد باشد و این گروه بخواهد پرچم‌دار نقد شود. آنچه سایت مشرق در مورد این گروه می‌نویسد، جالب توجه است:

«نگاهی به ماهیت و اعضای این گروهک فشار ماهیت آن را به‌خوبی نمایش می‌دهد. شورای هماهنگی فرهنگیان باقی‌مانده کانون صنفی معلمان است که در فتنه سال ۸۸ نقش سرباز خیابانی را در آن شورش امریکایی و صهیونیستی بر عهده داشت. هدف کانون منحل صنفی معلمان آن بود که اعتراضات خیابانی را به مدارس گره زده و با ایجاد اعتصابات سراسری زمینه اخلاک در نظام اداری کشور را فراهم آورد. افرادی چون رسول بدافی، محمود بهشتی لنگرودی و اسماعیل عبدی از اعضای باقی‌مانده کانون صنفی معلمان از جمله افرادی هستند که در شورای هماهنگی فرهنگیان نقش بازی کرده و اهداف سیاسی را جایگزین مطالبات صنفی کرده‌اند. رسول بدافی، عضو گروهک نهضت آزادی سابقه شرارت امنیتی در کارنامه خود دارد. بدافی به صورت علنی با افراد آموزش دیده و کد دار برای براندازی چون نرگس محمدی در ارتباط بوده است. در چند سال گذشته شورای هماهنگی فرهنگیان از رسالت اصلی خود در بیان مطالبات صنفی انحراف پیدا کرده و در اغتشاشات آبان ۹۸ و اعتراضات خوزستان بیانیه‌هایی را به نگارش درآورده که در محتوا و خطوط اصلی هم‌سطح با بیانیه‌های گروهک منافقین است.»

برچسب ها: آموزش و پرورش [1]
اعتراض [2]